

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3069/2024
10.12.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иван Бајазит, адвокат из ..., против тужених Општине Смедеревска Паланка и Установе Спортска организација „Градски фудбалски клуб Јасеница 1911“ у ликвидацији, Смедеревска Паланка, које заступа Општински правобранилац Општине Смедеревска Паланка, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1682/24 од 30.05.2024. године, у седници одржаној 10.12.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1682/24 од 30.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1682/24 од 30.05.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П1 114/22 од 18.10.2023. године, у ставовима другом, четвртном, петом, шестом, седмом и осмом изреке, којима је одбијен као неоснован тужбени захтев да се обавезу тужени да тужиоцу, на име неисплаћених зарада за период од 01.05.2018. године до 30.04.2023. године, солидарно исплате одређене појединачне месечне износе, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате, да се обавезу тужени да као солидарни дужници тужиоцу сачине образац „М-4“ и „М-8“ за период од 27.04.2017. године до 27.04.2019. године и да за период од 27.04.2018. године до 27.04.2019. године уплате доприносе за пензијско и инвалидско осигурање и здравствено осигурање и доприносе за случај незапослености, који пада на терет тужених као солидарних дужника и тужиоца као радника Републичком фонду за здравствено осигурање Београд, Филијали у Смедереву и Националној служби за запошљавање Београд, Филијале у Смедереву, а по стопи и висини утврђеној у моменту уплате, да се утврди да је тужилац засновао радни однос на неодређено време

код тужене Установе Спортске организације „Градски фудбалски клуб Јасеница 1911“ у ликвидацији Смедеревска Паланка почев од 27.04.2019. године, да се обавезе овај тужени да са тужиоцем закључи Уговор о раду на неодређено време почев од 27.04.2019. године, да се обавезу тужени да тужиоцу солидарно на име накнаде штете због неисплаћене зараде исплате 42.350,00 динара месечно почев од 01.05.2003. године на даље, са законском затезном каматом од 15. у текућем месецу за претходни месец до исплате, да се обавезу тужени као солидарни дужници да за тужиоца на износ месечне зараде од 42.350,00 динара почев од 01.05.2023. године па надаље, уплате доприносе за пензијско и инвалидско осигурање и здравствено осигурање и доприносе за случај незапослености, који пада на терет тужених као солидарних дужника и тужиоца као радника Републичком фонду за здравствено осигурање Београд, Филијала у Смедереву и Националној служби за запошљавање Београд, Филијали у Смедереву, а по стопи и висини која ће бити утврђена у моменту уплате и одлучено да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, из свих законских разлога.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011....10/2023, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је оценио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом нису учињене ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. ст. 1. и 2. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код тужене Установе Спортске организације „Градски фудбалски клуб Јасеница 1911“ у ликвидацији по основу уговора о раду од 27.04.2017. године на одређено време у трајању од 12 месеци, у ком периоду је редовно долазио на посао и за који му је исплаћена уговорена зарада у износу од 31.254,00 динара. Након тога, закључио је уговор о раду на одређено време почев од 27.04.2018. године на период од 12 месеци, али је у том периоду и по сопственом нахођењу обилазио стадион послодавца до септембра 2021. године и повремено косио траву. Тужени Установа спортске организације, Градски фудбалски клуб "Јасеница 1911", био је у поступку ликвидације и није обављао делатност. Тужилац није од стране било ког ликвидационог управника добијао налог о обављању послова свог радног места.

На овако утврђено чињенично стање, правилно су нижестепени судови применили материјално право из одредби Закона о раду, Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање и правило о терету доказивања из члана 231. Закона о парничном поступку и оценили најпре основаним приговор недостатка пасивне легитимације на страни тужене Општине Смедеревска Паланка, а потом да тужбени захтев у односу на тужени фудбалски клуб за прерастање радног односа тужиоца из одређеног у радни однос на недоређено време, исплату зараде и уплату доприноса није основан.

Неосновано се наводима ревизије оспорава правилна примена материјалног права.

Према члану 37. став 6. Закона о раду услов за прерастање радног односа на одређено време у радни однос на неодређено време је да запослени остане да ради код послодавца најмање пет радних дана по истеку времена за које је уговор закључен.

У конкретном случају, по истеку уговора о раду од 27.04.2017. године закљученог са туженим фудбалским клубом на одређено време, тужилац, иако је са туженим закључио уговор о раду од 28.04.2018. године на одређено време до 12 месеци са 40-часовним недељним радним временом, није доказао да је остварио континуитет рада код послодавца односно да је радио свакодневно током утврђеног радног времена, нити да је добијао налоге од ликвидационог управника о начину његовог радног ангажовања, тим пре што је фудбалски клуб био у поступку ликвидације, самим тим није имао законске услове за обављене регистроване делатности, већ да је долазио повремено по сопственом нахођењу да коси траву.

Ове чињенице јасно потврђују да није стечен услов да је тужилац радио дуже од пет радних дана у наставку рада по истеку времена на које је уговор о раду од 28.04.2018. године закључен. Следом наведеног и по оцени Врховног суда за преображај радног односа из одређеног у неодређено време није испуњен законом прописан услов у погледу дужине рада на истим пословима код истог послодавца по истеку трајања времена на које је уговор на одређено време закључен, а последично нису основани ни захтеви за исплату зараде и уплату доприноса.

У ревизији се понављају наводи који су истицани у жалби против првостепене пресуде с позивом на погрешну оцену изведених доказа и неправилно и непотпуно утврђено утврђено чињенично стање, што се ревизијом не може побијати у смислу члана 407. став 2. ЗПП. Другостепени суд је у образложењу побијане пресуде оценио све жалбене наводе тужиоца који су били од значаја за правилну одлуку о изјављеној жалби.

Из наведених разлога, применом члана 414. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**